

Minningarorð um mammu

Ragnhild Hansen 19. juni 1927 – 19. juli 2017

Tað er hásummar. Í morgin verður longsti dagur, og í gjár var føðingardagur hjá mammu. Ragnhild var fødd í Heimistovu í Svínøi 19. juni í 1927. Hon var triðja barnið hjá Annu og Jó-annesi bónda í Heimistovu. Jógvan og Hans Jacob vóru undan mammu, og so vóru tað Simon, Valborg, Ingibjörg og Frígerð.

Tey mistu mammuna 23. oktober 1944. Teir høvdu verið á fjalli fyri handan fjøll. Deyðsboðini lógu fyri abba, tá ið teir komu aftur av fjalli. Tað var stór sorg í Heimistovu og í bygðini, at 43 ára gamla Anna doyði frá sneyj børnum.

Mamma var tá og vitjaði hana suðuri á hospitalinum. Hugo Gardar og Sofus í Svínøi ella Sofus uppi á Heygum, sum hann var nevndur í Svínøi, fóru við Polaris suður eftir kistuni og mammu, sum var seytjan ár. Myndin, tá ið Polaris kom á víkina, og abbi saman við øðrum róði út at taka ímóti, meðan børnini og bygðafólkið í sorg vóru eygnavitni, rennur viðhvørt fram í hugar.

Hóast sorgina komu tey væl undan. Jóhanna, fastur mammu, og Frida, skyldkonan, sum vóru ógiftar, hildu hús. Tá ið Irena og Jógvan giftust og yvirtóku Heimistovu, fluttu tær báðar og Árnmar, sum vaks upp í Heimistovu, niðan í Klingrugard í húsini hjá Anniku, systir abba, og manni hennara, Heina uppi í Húsi, sum vóru flutt til Klaksvíkar at búgva.

Frígerð og Jógvan búsettust í Svínøi, Valborg í Norðdepli og øll hini í Klaksvík. Nú er Ingibjörg, mostur á Vágshøgnum, einsamøll eftir.

Í 1949 giftust mamma og pápi – Karsten Hansen. Hann var ættadur útan av Toftum. Pápin var Hanus heimi í Túni, og mamma var Sigga, ættað úr Svínøi. Pápi misti mammuna, tá ið hann var fjúrtan – hon doyði av tuberklum – og pápan, tá ið hann var sekstan. Hann slerdi út av skipi.

Pápi fór ellivu ára gamal í 1932 til Svínøiar, har hann vaks upp úti á Bø hjá Dikku, einkjuni eftir Tummas, mammubeiggjan, sum í 1930 fórst við Ernestinu. Pápi hevði tað gott úti á Bø, og tey bæði børnini í húsini, Fía og Kaj, vóru fostursystkin hansara.

Mamma plagdi at siga, at hon átti tvey barnaheim. Hjá foreldrunum í Heimistovu og hjá ommuni og abbanum úti í Váli, har hon fór út, tá ið Simon var føddur. Tá var mamma trettan mánaðir gomul. Inga og Simon vóru so avbera góð við mammu. Tá ið mamma fór út í Vál, vóru fleiri av børnunum í húsini framvegis har – Edvard (í Svínøi) og Dánial (sum druknaði undir krígnum), mammubeiggjarnir, og mosturin Ingrid.

Tá ið tey gomlu vóru farin, fluttu Ingrid og maður hennara, Henry Mellemegaard, í 1938 í nýggj hús norðuri á Geilalið. Mamma flutti við teimum, og tá ið Ingrid varð illa sjúk av tuberklum og í fleiri ár var á Sanatorinum í Hoydølum, var mamma í móðir

stað hjá Hans Jacob, Simun Just, Jarvin og Daniel. Árnmar var í Heimistovu, og teir vóru altíð so ógvuliga góðir við mammu og okkum øll.

Í oktober 1950 (mamma var so forharmað, at hon ikki mintist, um tað var 9. alla 10.) fluttu mamma og pápi í nýggj hús á Heygum í Klaksvík. Tey vóru millum mongu tilflytararnar, sum um hesa tíðina myndaðu nýggja býlingin á Gerðareidi.

Pápi var fiskimaður og útróðrarmaður, og mamma var heima hjá okkum trimum – Hanus, Jó-annes og Finngerð. Børnini vóru nógv í grannalagnum, og ferðslan inn og út stór. Fyrstu árin vóru systkini hjá mammu ofta hjá systirini. Trý teirra giftust út úr heiminum á Heygum.

Hjá mammu og pápa var setningurin at vera um okkum systkini, og tá ið verdøtur – Frígerð og Sanna – og versnurin, Jóa, og barnabørnini komu, snúði tað seg eisini um tey. Mamma og pápi tráðu ikki eftir at koma sær fram í lívinum. Tey livdu í friði við og áliti á frelsaran, felags-

skapurin í familjuni var tættur, grannalagið var gott, og heimið kendist hugnaligt og fjálgt, og teimum dæmdu væl, tá ið stokkið varð inn á gólvið.

Alt annað var lagt til síðis, tá ið onnur vóru undir lonini. Tey vóru nærverandi, og tey livdu við í, hvussu tað gekk hjá okkum og øllum okkara og so mongum øðrum. Mamma røkti sambandið, og pápi fylgdi væl nøgdur við. Tey vistu frá at siga um gamalt og nýtt, familju heima og burturi og um samfelagsviðurskifti í breiðum høpi, og mamma hevði gott ánilsi fyri, hvussu tingini mundu fara at laga seg.

Tá ið vit búðu uttanlands, dæmdu teimum væl at vitja. Hjá okkum kendust hetta at vera fagnaðardagar. Tað var púra nýtt fyri tey at ferðast uttanlands, burtursæð frá at pápi hevði verið burturi sum skipsmaður, og tey tóku til sín á ferðunum og mintust og gleddust í tí, tey høvdu upplivað.

Barnabørnini stórturvust hjá ommuni og abbanum, sum kjúkladu um tey.

19. juni var altíð høgtíðsdagur. Hetta var føðingardagurin hjá mammu. Meðan Háfjall og Halgafelli við Brúnaskarði millum sín og í hinum borðinum Kjølurin og Oyrafjall stóðu í grønum stakki, og sólin strálaði yvir Hálsin og Klakkin, og tað roðaði um Nestindar, var tað fastur táttur, at føðingardagur varð hildin. Mamma fegnaðist serliga nógv um føðingardagarnar. Bæði hon og pápi vistu av royndum, at tað ikki er sjálvsagt, at børnini liva longri enn foreldrin. Takksemið fyri lívið og lívsins gávur var so stórt og hjartaligt.

Pápi doyði 5. juni í 2001. Hann rakk teimum 80.

Fyri einum ári síðani fylti mamma 90. Tá var ikki nógv orka eftir. Hon gleddist um, at tey næstu enn einaferð vóru saman við henni.

Ein mánað seinni – mikudagin 19. juli – meðan sólin stóð høgt á luftini og himinin var heiður og bláur, orkaði hon ikki meir. Mamma flutti úr sambýlinum norðuri á Heygnum, har hon hevði búð í eitt ár og kent seg at vera heima, og í teir ævigu bústaðir.

Vit hava syrgt og saknað, og soleiðis er tað framvegis. Kæru minnini um hana og pápa liva í okkum, okkara makum og børnum og teirra makum og børnum. Minnum gleðast vit í og í ævigu vónini og lyftunum, sum okkum eru givin.

Takk fyri lívið og alt, sum tú gav mær – góða mamma.

*Tá forhangið ein dag
lyft verður eyga frá,
meg deyðin loysir deyða frá
og letur liv meg ná.
Tá skal eg skoða teg,
sum her mær kærur var,
og syngja við títt háseti:
Í ævir, Gud, við tær!*

Jóannes

Ársaðalfundur

Bygdahúsfelagið í Leirvík, hevur ársaðalfund í húsum felagsini mánadagin 25. juni kl. 19.30, skrá sambært viðtøkum felagsins.

Bygdahúsfelagið í Leirvík

TANN FØROYSKI BIÐIMAÐURIN

Vit hjálpa døgnið runt +298 51 30 70

Seinasta Heilsan
Jardarferð við tryggjeika

Vit hjálpa eisini við flutningi frá og til føroyar

Vit røkka allar føroyar - Norðoyggjar, Eystur og Streymoy, Vágar, Sandoy og Suðuroy

Les meira www.sh.fo

- 📍 Kistur
- 📍 Líkverja
- 📍 Kistuprýði og kransar
- 📍 Prenta sangheftir
- 📍 Líkvogns koyring
- 📍 Skipa fyri ervi
- 📍 Gravsteinar
- 📍 Røkt av gravstað
- 📍 Samskipti frá byrjan til enda